Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35083
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar

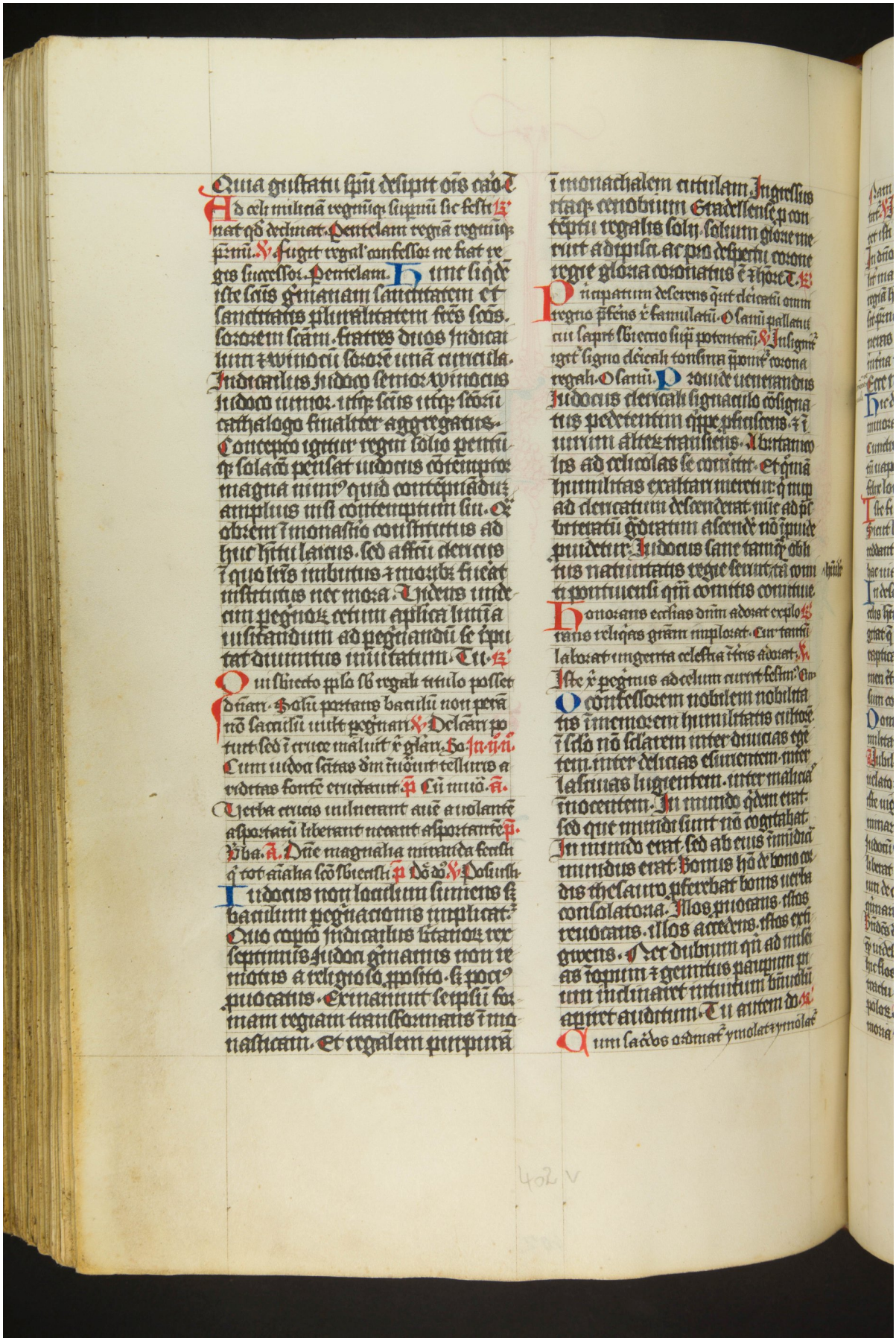

Quia gustatu spiritu delipit omis cadit
Ad celi militia regnumq; suipmi sic festi
nat qd deliniat. Pentecam regna regnumq;
pmi. ℣. Fugit regal' confessor ne fiat re
gis successor. Pentecam. Hunc sigde
ste sais germanam sanctitatem et
sanctitatis plenitudinem suos socios
sororem scam. fratres omos iudicat
unum. Vinocii sororem unam ecclesia.
Iudicatis iudoco sentior Vinocius
iudoco unum. ipse sais ipse socii
cathalogo singulariter aggregatus.
Concepto igitur regni solio pennis
que solacio pensat iudocus contempto
magna minus quid contempnaduz
amplius nisi contemptum sui. Or
obiem in monasterio constituitur ad
huc hymni laicus. sed affectu clericus
in quo tris imbutus in morib; fieret
institutus nec mora. Cuidens unde
cum pegnoz celum aplicat humia
ministrandum ad pegnandum se epi
tat diuinitus militatum. Tu. ℣.
O ui sibi ceto pulo sb regali titulo posset
diam. Habui portans baculu non pera
no sacculu unde pegnam. ℣. Delcam po
tuit sed in cruce maluit e glam. Ha. ℣.
Cum iudoca sancta dm inoum telluris a
rdotas fonte cruciant. ℣. Cui mno. ℣.
Verba eius mulcerant aure a volantes
asportatu liberant necant asportantes ℣.
Vba. ℣. Nec magnalia mirandia fecit
q rot aiaha seo sibi cecli. ℣. Do do. ℣. Dolum
Iudocus non locutum sumens si
baculum pegnacionis implicat.
Quo copto iudicatis beatior re
septimus Iudoca germanus non re
moris a religioso proposito. si poca
puocatus. Exmanuit se ipsum
mam regiam transformans in mo
nasticam. Et regalem purpuram
in monachalem cutulam. In gallis
ciaq; cenobium Gradellense p con
tentu regalis solij solium glorie me
ruit adipisci. ac pro delpenti corone
regie gloria coronatus e thoret. ℣.
Pinpatum deserens qui desiderat omm
regno pfens e famulatu. O lanu pallam
cui sapit sibi cecio sicu potentatu. ℣. Insigne
igit signo decicali tonsura pomp corona
regali. O lanu. Prouide uenerandus
Iudocus clericali signaculo consigna
tus predecessum oppe pfulgens. in
uirtutum altitudinis. Abrantino
lis ad celicolas se contulit. Et quia
humilitas exaltari meruit. q mup
ad clericatum descendit. nic ad pb
biteratu gdatum ascendit nd ipsum
pudetur. Iudocus sane tamq obli
tus natiuitatis regie sceptri cui omm
ti pontificali qui comitis comitue
Honorans ecclias dni adorat ceplo
rans reliquias gram implorat. Cur tanti
laborat ingenia celestia terris adorat. ℣.
Iste e pegnus ad celum currit helim. Ou
O confessorem nobilem nobilita
tis in memorem humilitatis cultore
in silo non silarem inter diuicias egre
gem. inter delicias eliuentem. inter
laliuias lugentem. inter malicia
innocentem. In mundo gdem erat
sed que mundi sunt non cogitabat.
In mundo erat sed ab eius inmidia
mundus erat. Bonus ho de bono co
dis thesauro pferebat bonis uerba
consolatoria. Illos puocans. illos
reuocans. illos accedens. illos exi
gwens. Nec dubium qui ad miseri
as iopum et gemitus pauperum pi
um inclinaret mirabilem bonitatem
aperiet auditum. Tu autem do. ℣.
Cum sacobs adoraret ymolat ymolat